

ת"פ 32357/07/20 - מדינת ישראל נגד דניאל מועלם

בית משפט השלום בנתניה

13 אוקטובר
2021

ת"פ 32357-07-20 מדינת ישראל נ' מועלם

10150-07-2032372-07-20

מספר פל"א 350237/20

לפני כבוד השופטת הדס רוזנברג שיינרט
המאשימה מדינת ישראל

נגד
הנאשם דניאל מועלם

נוכחים:

ב"כ המאשימה עו"ד דן כהן

ב"כ הנאשם עו"ד איילון

הנאשם

פרוטוקול

ב"כ המאשימה:

מעדכן שהנאשם נעצר ביום 5.7.20 ושוחרר למעצר בית ביום 17.9.20.

גזר דין

גזר הדין שאינו מכיל פרטים מזהים אודות הקטין מותר בפרסום.

העובדות הצריכות לעניין-

1. הנאשם הורשע, על פי הודאתו, בביצוע עבירות של מעשה מגונה בקטין (ריבוי עבירות) - עבירות לפי

עמוד 1

סעיף 348(א) יחד עם סעיף 345 (א)(3) לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: "חוק העונשין").

על פי עובדות כתב האישום, א.א., קטין יליד 2007 (להלן: "הקטין") מתאמן בקבוצת כדורגל בעיר נתניה. הנאשם הכיר את הקטין עת הגיע למשחקי כדורגל וצפה בקטין משחק.

ביום 7.4.2020, יצר הנאשם קשר עם הקטין באמצעות אפליקציית "אינסטגרם", שלח לו איחולים והציע לסייע לו באימוני הכדורגל. הקטין נענה להצעה ונתן לנאשם את מספר הטלפון שלו.

החל מחודש אפריל 2020 ועד ליום 29.6.20 או בסמוך לכך, הנאשם והקטין היו בקשר שכלל הודעות ווטסאפ ואינסטגרם, שיחות וידאו ושיחות טלפוניות. כמו כן, במהלך התקופה האמורה השניים נפגשו מספר פעמים, בגינה הסמוכה לביתו של הקטין ובמקומות הסמוכים לה בעיר נתניה.

במהלך התקופה, במספר הזדמנויות, עת נפגשו הנאשם והקטין, בסמוך לביתו של הקטין, במסגרת המגלשה בגינה, הניח הנאשם את ראשו על ברכיו של הקטין, כשהקטין לבוש במכנסיים קצרים. הקטין חשף את איבר מינו, הנאשם ליקק את איבר מינו של הקטין ונגע בו באמצעות ידיו. באותה העת, נגע הנאשם גם באיבר מינו שלו. באחת ההזדמנויות, הציע הנאשם לקטין ללקק את איבר מינו, אך הקטין סירב.

במהלך התקופה, ובמספר רב של הזדמנויות, שלחו הנאשם והקטין אחד לשני הודעות בעלות תוכן מיני ותמונות אינטימיות בהם מצלמים את איבר מינם. כמו כן, במהלך התקופה, במספר הזדמנויות, שוחחו הנאשם והקטין בטלפון הסלולארי שיחות וידאו בעלות אופי מיני, במהלכן נגעו כל אחד באבר מינו עד אשר הגיעו לפורקן מיני.

המעשים הופסקו נוכח חשיפתם על ידי אם הקטין.

2. בהמשך להבנות אליהן הגיעו הצדדים, הופנה הנאשם לשירות המבחן על מנת שיתקבל תסקיר בעניינו. כמו כן, הופנה הנאשם למרכז להערכת מסוכנות על מנת שתתקבל הערכת מסוכנות בעניינו, וזאת מבלי שגובשו הסכמות עונשיות בין הצדדים.

הערכת המסוכנות

3. מהערכת המסוכנות עולה כי הנאשם בחור צעיר, כבן 22, רווק ללא ילדים, בעל מוגבלות קוגניטיבית מסוימת. הנאשם מודה בביצוע העבירות המיוחסות לו ולוקח אחריות, אך ניתן ללמוד כי עדיין מנסה לפזר אחריות במידה מסוימת.

הנאשם מביע בושה וחרטה ואף מודע לחלק מהטריגרים בעבירותיו, לצד זאת ציין מעריך המסוכנות כי הנאשם מודע באופן חלקי לגורמי הסיכון העתידיים.

הנאשם אובחן כסובל מהפרעת קשב וריכוז ומעיכוב התפתחותי, לאורך חייו הרגיש חריג והוא מתקשה למצוא

שפה משותפת עם בני גילו. הנאשם מבלה עם קטינים בני 13-15 והרושם הוא כי הנאשם בעל הזדהות אמוציונאלית עם קטינים בגילאים אלה. מדברי הנאשם עולה כי בגיל 14-15 נפגע אך תלונה שהגיש נסגרה והוא חווה תסכול כתוצאה מכך. נוסף לזאת, הוא מתאר כי בסמוך לתקופה בה נפגע, פגע בעצמו בקטין כבן 7-8 עליו שמר. הנאשם מכחיש כי נמשך לגילאים אלה וטוען כי מדובר בניצול נסיבות בלבד. להערכת מעריך המסוכנות, הנאשם בעל משיכה מינית הבופילית הומוסקסואלית אגודיסטונית.

גם כיום מדווח הנאשם על פנטזיות מיניות הבופיליות אקטואליות ודיווחו זה מחזק את ההערכה כי הוא בעל משיכה מינית הבופילית.

מדובר בעברייני מין רצידיביסט, אשר גם לאחר שנפתח נגדו הליך פלילי בגין עבירת מין, חזר לבצע עבירות מין. הנאשם מצוי בטיפול, הרושם הוא כי הוא מפיק תועלת מהטיפול, גם אם ההתקדמות איטית, עקב קשיי הקוגניטיביים והרגשיים, קיימת תמיכה מבני המשפחה. עוד צוין, כי ההתרשמות הנה כי קיימים צרכים טיפוליים נרחבים ועמוקים מאוד. בשקלול הנתונים, העריך מעריך המסוכנות את מסוכנותו המינית של הנאשם כ"בינונית-גבוהה" לרצידיביזם מיני, כאשר ניכר כי הוא מפיק ועשוי להמשיך להפיק תועלת מטיפול ייעודי.

תסקירי שירות המבחן

4. **מהתסקיר הראשון, מיום 4.4.21** עולה כי מדובר בנאשם כבן 22, רווק המתגורר בבית סבו. הנאשם מסר כי סיים 12 שנות לימוד ללא תעודת בגרות ובמהלך שנות לימודיו אובחן כבעל הפרעת קשב וריכוז. הנאשם תיאר כי התקשה להתחבר עם בני גילו והעדיף להתחבר עם צעירים ממנו. הנאשם קיבל פטור משירות צבאי על רקע הליך פלילי שהתנהל נגדו. משלא גויס, השתלב בעבודה כסדרן סחורה בסופר מרקט, שם עבד כשנתיים. בהמשך השתלב בעבודה כמחסנאי בחברת תרופות, שם עבד עד למעצרו.

בפני שירות המבחן שלל הנאשם משיכה לקטינים, אולם, מהערכת המסוכנות שנערכה בעניינו עלה כי נמשך לנערים בני מינו, הגם שהיה מעוניין לשנות זאת. עוד תיאר הנאשם כי הנאשם תיאר אירוע זה כטראומטי וציין כי לא טופל לאחר המקרה והתלונה כנגד הפוגע נסגרה. בהמשך, ציין הנאשם כי בחלוף כחצי שנה פגע בקטין, שהיה כבן 7. הוא קישר פגיעה זו להיעדר טיפול וחוסר עיבוד הפגיעה שעבר הוא בעצמו. בגין מקרה זה טופל הנאשם בשירות המבחן לנוער ושולב בקבוצה טיפולית לנערים פוגעים מינית בעלי הנמכה קוגניטיבית. ממידע שהתקבל משירות המבחן לנוער עלה כי הנאשם שיתף פעולה בשעתו בהליך הטיפולי באופן מלא, ועל אף תהליך התאקלמות איטי, הרושם היה שהצליח להיתרם לטיפול, לתת אמון ולהיחשף. בהמלצת שירות המבחן לנוער התיק נסגר ללא הגשת כתב אישום.

ביחס לעבירה בה הורשע, ציין הנאשם כי בשנים האחרונות נהג ללכת לבד לצפות במשחקי כדורגל והבחין במתלונן שהיה שחקן בליגת הנערים. הנאשם ציין כי איתר אותו ברשת החברתית ושלח לו הודעה. לאחר שהמתלונן השיב להודעתו החלו להתכתב בווטסאפ, בין היתר על תכנים מיניים והחלו אף להיפגש בגינה הציבורית. לטענת הנאשם, המעשים המיניים היו ביוזמת הקטין. הנאשם ביטא חרטה על מעשיו הפוגעניים והצליח לבטא מידה של אמפתיה לקטין. הנאשם ציין כי אומנם ידע כי מעשיו פסולים אך לא יחס לכך חשיבות.

כיום באמצעות התהליך הטיפולי שעובר, הוא מבין כי היה מרוכז בסיפוק צרכיו ולא נתן דעתו לפגיעה בקטין.

ביום 27.10.20 שולב הנאשם בטיפול פרטני אחת לשבוע במכון "ארגמן". גורמי הטיפול התרשמו מצעיר בעל דפוסי התקשרות לא בטוחים מילדות, פגיעה ראשונית, חווית חוסר נראות, רצון לרצות וחיפוש אחר תחושת שייכות. ככל הנראה לנאשם משיכה מינית הבופילית אף שבעת הנוכחית הנאשם מתאר משיכה לנשים בנות גילו.

הנאשם מגיע לטיפול ברצון, בזמן ובהתמדה, הוא בעל מוטיבציה גבוהה לטיפול, רוצה בשיפור איכות חייו וכן מבטא רצון להימנע מהישנות העבירה.

עוד עלתה ההתרשמות כי הנאשם מתקשה בהבנת התכנים והפרשנויות בשל רמה אינטלקטואלית גבולית וקווי אישיות לא מגובשים ובשלים. הנאשם מתעקש להבין ופעיל בשיח הטיפולי. עוד התרשמו גורמי הטיפול כי הנאשם לוקח אחריות מלאה על מעשיו ומביע צער וחרטה על כך.

שירות המבחן ציין כי, אף שהנאשם נעדר עבר פלילי, אין זו הפעם הראשונה בה הוא פוגע מינית. לאורך השנים התקשה הנאשם לתפקד באופן מיטבי וקיימים קשיים בולטים ביצירת קשרים חברתיים וזוגיים עם בני גילו. נוכח היות הנאשם בעל דימוי עצמי וערך עצמי נמוכים, נוטה להתחבר עם צעירים ממנו, בחברתם מרגיש שווה ערך. הנאשם ביטא מוטיבציה להמשיך בקשר הטיפולי ושירות המבחן המליץ על המשך מעקב אחר ההליך הטיפולי.

מן התסקיר המשלים, מיום 4.7.21 עלה כי במהלך תקופת הדחייה המשיך הנאשם בטיפול הפרטני ובחודש יוני 2021 השתלב בטיפול קבוצתי ייעודי. להתרשמות גורמי הטיפול, זהותו המינית אינה מגובשת ותיתכן משיכה מינית הבופילית אם כי בעת הנוכחית מתאר רמיסיה ומשיכה לנשים בנות גילו.

להתרשמות שירות המבחן, מדובר במי שמגויס להליך הטיפולי ומבטא נכונות להמשיך בשיקום במסגרת הקהילה.

נוכח התגייסות הנאשם להליך הטיפולי וההערכה שכלל שיתמיד בו, יוביל הדבר להפחתה במסוכנות, ממליץ שירות המבחן על תוכנית לשיקום מונע במסגרת צו מבחן למשך שנתיים, במהלכו ימשיך הנאשם את השתתפותו בטיפול הייעודי הפרטני והקבוצתי. כן המליץ שירות המבחן על ענישה בדרך של עבודות שירות, לצד פיצוי ומאסר מותנה, תוך שצוין כי ענישה מאחורי סורג ובריוח תקטע את ההליך השיקומי, עלולה לגרום לנזק ממשי ותהווה גורם סיכון להתדרדרות.

ראיות לעונש

5. בהצהרת נפגע העבירה (ת/1) מגוללת אמו של הקטין את ההלם ואת הקושי הרגשי שהיו מנת חלקה ומנת חלקו של הקטין מאז התגלתה הפגיעה בו. האם ציינה כי בעת שהחל הקשר בין הנאשם לקטין, היה הקטין כבן 13 בלבד, מאז חשיפת העבירות הוא לא חזר לעצמו, הפסיק לשחק כדורגל, עדיין מסוגר בבית ונמנע מאירועים משפחתיים, הסתובב חודשים בעיניים דומעות, חדל לצחוק וסובל מקרחת

בראש נוכח לחץ. בבר המצווה של הקטין, שהתקיים כמה חודשים לאחר מכן, פרץ הקטין בבכי ועזב באמצע. עוד ציינה האם כי הקטין מתקשה בלימודיו וביקש לעבור דירה. המשפחה העמידה את הבית למכירה. הקטין איבד אמון באנשים, הבין ששיחקו בו, נותר מבולבל מינית ובמצוקה רגשית גדולה. האם הביעה תקווה כי בנה יוכל לסלוח לעצמו ולמי שפגע בו ולהמשיך בחייו. עוד ציינה, כי היא מקווה שמי שפגע בבנה יקבל עונש מקסימלי וטיפול ולא יוסיף לפגוע בילדים.

תמצית טיעוני הצדדים-

6. באת כוח המאשימה, עו"ד מאיה גור לוי, ציינה בטיעוניה כי הנאשם פגע במעשיו בערכים המוגנים הנוגעים להגנה על גופם ועל נפשם של הקטינים, לצד ההגנה על האוטונומיה של הפרט.

הודגש, כי המחוקק קבע לצד העבירה בה הורשע הנאשם עונש מזערי של 21 חודשי מאסר.

ביחס לנסיבות ביצוע העבירה, נטען כי יש לשקול כנסיבות לחומרה את העבודה שמדובר בריבוי עבירות בקטין, אשר בוצעו לאורך תקופה ממושכת ואת פער הגילאים בין הנאשם לקטין, העומד על 8 שנים. עוד צוין, כי הנאשם החל את הקשר במניפולטיביות, תוך שהציע לקטין לסייע לו באימוני הכדורגל. הפרקליטה הפנתה לנזקים שגרמה הפגיעה לקטין ולמשפחתו, כעולה מהצהרת נפגע העבירה. לשיטת המאשימה, מתחם העונש ההולם נע בין 24 חודשי מאסר ל-48 חודשי מאסר לצד ענישה נלווית. הפרקליטה הגישה פסיקה לתמיכה בעתירה זו.

התביעה גורסת כי אין מקום לחריגה לקולה מ המתחם האמור משיקולי שיקומו של הנאשם, חרף המלצת שרות המבחן, שכן הטיפול מצוי בשלב ראשוני יחסית, ההתקדמות בו איטית, מה גם שהנאשם היה משולב בטיפול דומה בעבר במשך שנתיים וחצי ובכל זאת שב לסורו וביצע את העבירות מושא התיק דנן.

בהתחשב בנתוניו של הנאשם, לרבות גילו, הודאתו, היעדר הרשעות קודמות, המלצת שרות המבחן והעובדה שמסוכנותו הוערכה כ"בינונית גבוהה", מבוקש לגזור את עונשו של הנאשם ברף האמצעי של המתחם.

7. ב"כ הנאשם, עו"ד איילון, טען כי מתחם העונש ההולם במקרה דנן נע בין שנת מאסר ל - 30 חודשי מאסר בפועל. הסנגור עתר לסטות לקולה מן המתחם האמור נוכח נתוני האישיים של הנאשם והמלצת שרות המבחן בעניינו. בהקשר זה הודגשו גילו הצעיר של הנאשם, נתוניו האישיים, לרבות הקשיים הקוגניטיביים והאישיים מהם סובל והעובדה שהיה בעצמו קורבן לפגיעה מינית בגיל 15. כן צוינו הודאת הנאשם בעבירות המיוחסות לו, חרטתו והעובדה שהיה עצור כחודשיים בגין התיק דנן. הסנגור סבור, נוכח שילוב הנאשם בטיפול מזה 7 חודשים, תוך שיתוף פעולה מלא, ונוכח התרשמות שרות המבחן, כי קיים סיכוי של ממש שהנאשם ישתקם, באופן המצדיק הימנעות מהטלת עונש של מאסר בפועל. הוסיף הסנגור וטען, כי המשך שיקומו של הנאשם הנו אינטרס חברתי ואין הכרח לגזירת עונש של מאסר בפועל. לשיטת ב"כ הנאשם, על ביהמ"ש להתעלם, בהקשר זה, מן העובדה שהנאשם עבר טיפול דומה בעבר, אשר לא צלח. הסנגור הפנה לפסקי דין כתמיכה לעמדתו לעניין העונש.

בדברו האחרון, הביע הנאשם צער על מעשיו וציין כי כיום הוא בוגר, מודע למה אסור ולמה מותר ואיננו מסוכן.

דין והכרעה-

8. בהתאם לסעיף 40ב לחוק, העיקרון המנחה בענישה הנו קיומו של יחס הולם בין חומרת מעשה העבירה בנסיבותיו ומידת אשמו של הנאשם ובין סוג ומידת העונש המוטל עליו. בקביעת מתחם העונש ההולם שומה על ביהמ"ש להתחשב בערך החברתי שנפגע מביצוע העבירות, במידת הפגיעה בו, במדיניות הענישה הנהוגה ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירות כאמור בסעיף 40ט לחוק.

9. הערכים המוגנים בעבירה של מעשה מגונה בקטין הם ההגנה על שלמות גופו, על נפשו ועל כבודו של הקטין, לצד מניעת פגיעה באוטונומיה של קורבן העבירה.

בע"פ 8153/19 פלוני נ' מ"י (20.10.20) חזר בית המשפט העליון והדגיש את החומרה הרבה הכרוכה בביצוע עבירות מין בקטינים, את הפגיעה הקשה שהן מסיבות לערכים חברתיים מרכזיים ואת מדיניות הענישה המחמירה המתחייבת כלפי מבצעה:

"אין צורך להכביר במילים בדבר השלכותיהן ההרסניות של עבירות מין על הקורבן ועל בני משפחתו. עבירות אלה חודרות לנימי הנפש, גורמות לתחושה קשה של אובדן שליטה ופגיעה בכבוד ובאוטונומיה, הופכות על פיו את עולמו של הקורבן ועלולות לגרום למגוון רחב של תופעות נפשיות וגופניות, המצריכות תהליכי שיקום מורכבים. הדברים נכונים ביתר שאת במקרה שבו קורבן העבירה הוא קטין, שטרם השלים את התפתחותו הגופנית, הנפשית והשכלית. או אז הפגיעה עלולה להיות חמורה במיוחד ולהעמיד בסיכון את סיכוייו לגדול להיות אדם שלם ומאושר. השבר עמוק עוד יותר שעה שמבצע העבירות הוא אדם שהקורבן רואה בו דמות חיובית ונותן בו את אמונו... בהתאם לכך, זה שנים רבות חוזר ועומד בית משפט זה על הצורך להחמיר בענישתם של עברייני מין, ובפרט ביחס לאלו שקורבנותיהם הם קטינים. זאת, כדי שעונשם יהלום את חומרת מעשיהם וכן כדי ליצור הרתעה. פסיקה זו אף עולה בקנה אחד עם רצון המחוקק... החמרת הענישה בעבירות מין, ובפרט באלו המבוצעות כלפי קטינים, נושאת עמה מסר לפיו החברה מוקיעה מתוכה את מי שרואה אדם אחר ככלי לסיפוק יצריו. החמרת הענישה אף מבטאת הכרה בכאבו של הקורבן, וזו עשויה להיות הצעד הראשון במסע המפרך לשיקומו."

10. מידת הפגיעה בערכים המוגנים במקרה דנן הנה מהותית וכבדת משקל.

אין מדובר באירוע בודד או במעידה חד פעמית מצדו של הנאשם אלא בתקופה ממושכת של למעלה מחודשיים ימים, במהלכה היה הנאשם בקשר עם קטין בן 13, ואשר במסגרתה פיתח הנאשם שיח מיני מתמשך עם הקטין הן באמצעות שיחות וידאו בעלות אופי מיני, הן באמצעות משלוח הודעות בעלות תוכן מיני, הן באמצעות משלוח תמונות אינטימיות והן באמצעות ביצוע מעשים מיניים באופן פיזי בגופו של הקטין ובנוכחותו.

הנסיבה המשמעותית ביותר לחומרה נעוצה במהות המעשים המיוחסים לנאשם, אשר מצויים ברף חומרה גבוה, נוכח העובדה שהם כוללים בחובם ליקוק איבר מינו החשוף של הקטין ומגע בו באמצעות ידי הנאשם במספר הזדמנויות, תוך שהנאשם נוגע באותה העת גם באיבר מינו שלו. באחת ההזדמנויות אף הציע הנאשם לקטין ללקק את איבר מינו של הנאשם, אך הקטין סרב. עסקינן במעשים מיניים בוטים ומובהקים, שילד בן 13 אינו אמור להיות חלק מהם ואינו אמור להיות חשוף אליהם.

לא למותר להדגיש, כי המעשים הפיזיים לוו בשיחות וידאו בעלות אופי מיני, במהלכן נגעו הנאשם והקטין כל אחד באיבר מינו עד אשר הגיעו לפורקן מיני וכן במשלוח הדדי של תמונות אינטימיות בהן צלמו הנאשם והקטין את איבר מינם.

נסיבה נוספת לחומרה כרוכה בפער הגילאים המשמעותי בין הקטין לנאשם, העומד על 8 שנים, ובעובדה שהנאשם הוא שיזם את יצירת הקשר עם הקטין, תוך שהציע לסייע לו באימוני הכדורגל. הנאשם זכה לאמונו של הקטין ולקרבתו, ברם ניצל את הקשר שנוצר לצורך סיפוק גחמותיו המיניות. עוד אדגיש, כי ברי מן הנסיבות ומהתמשכות הקשר, שהעבירות אינן ספונטניות אלא כרוכות בתכנון מוקדם ובמודעות מתמשכת למתרחש, מה גם שהן נפסקו לא ביוזמת הנאשם אלא נוכח חשיפתם ע"י אמו של הקטין.

מעשיו של הנאשם גרמו לקטין לנזק נפשי, לצד נזקי משנה נוספים שהצריכו שינויים שונים, הן מצד הקטין והן מצד משפחתו, כמבואר בסעיף שדן בהצהרת אמו של הקטין. בתמצית אציין, כי הקטין חדל ממשחק הכדורגל אותו אהב, נמנע ממפגשים משפחתיים, סבל ממצוקה רגשית ומתופעות גופניות הנוגעות ללחץ, נזקק לטיפול רגשי ועוד.

מעבר לנזק הקונקרטי אשר הוצג במסגרת ראיות התביעה אבהיר, כי הפסיקה הכירה בעבר בצלקות הנפשיות הנחרטות בנפשם של קטינים נפגעי תקיפה מינית ובכך שאותות הפגיעה המינית עתידיים ללוות את קורבנות העבירה שנים ארוכות, תוך פגיעה בתפקודם השוטף במסגרות החיים השונות, הזוגיות, החברתיות, האישיות והאחרות (ראו למשל ע"פ 6690/07 פלוני נ' מ"י, 10.3.08, סעיף 6 לפס"ד).

לקולה אציין, כי מעשיו של הנאשם לא לוו בהפעלת כוח או באיומים כלפי הקטין ולא נטען כי הקטין ביקש מן הנאשם לחדול ממעשיו.

11. העונש הקבוע בצדה של העבירה בה הורשע הנאשם (סעיף 348(א) לחוק) הוא שבע שנות מאסר.

בהתאם להוראת סעיף 355 לחוק העונשין, הורשע אדם בעבירה לפי סעיפים 345, 348(א), לא יפחת עונשו מרבע העונש המרבי שנקבע לאותה עבירה, אלא אם כן החליט בית המשפט, מטעמים מיוחדים שיירשמו, להקל בעונשו. עוד נקבע בסעיף האמור, כי עונש מאסר לפי סעיף קטן (א) לא יהיה, בהעדר טעמים מיוחדים, כולו על-תנאי. הוראות החוק שבנדון מצביעות על החומרה היתרה אותה מייחס המחוקק לעבירה בה הורשע הנאשם

ובהתאם להן, בהיעדר טעמים מיוחדים, לא יפחת עונשו של הנאשם (לרבות מרכיב המאסר המותנה) מעונש של 21 חודשי מאסר בפועל.

12. בחינה של רמת הענישה הנוהגת בעבירה בה הורשע הנאשם, מצביעה, ככלל, על השתת עונשי מאסר לריצוי בפועל, תוך בחינת כל מקרה לפי נסיבותיו, לרבות חומרת המעשה וטיבו, הקשר בין הנאשם לקטין או לקטינה, גיל הקורבן, מידת הפגיעה בקורבן ועוד.

נקבע כי על העונשים שגוזר ביהמ"ש לשקף את סלידתה של החברה מן המעשים ולהרתיע עבריינים פוטנציאליים.

לשם הדגמה ניתן להפנות לפסקי הדין הבאים:

ברע"פ 2958/21 פלוני נ' מ"י (29.4.21) נדון עניינו של מי שהורשע בכך שפנה בשלוש הזדמנויות לסוכנת משטרתית, שהתחזתה לקטינה כבת 13, והעלה בפניה הצעות בעלות אופי מיני, בין היתר שתאחז בחזה ושתבצע בעצמה מעשה מגונה. הנאשם אף חשף את אבר מינו בפני מי שסבר כי היא קטינה וביצע אקטים מיניים מול המצלמה. בית המשפט קמא שקל את גילו הצעיר של הנאשם, את עברו הנקי, את הודאתו במיוחס לו, את ההליך הטיפולי בו שולב ואת המסוכנות הבינונית הנשקפת ממנו וגזר עליו 10 חודשי מאסר בפועל. ערעור הנאשם לבית המשפט המחוזי נדחה.

בבקשת רשות הערעור לביהמ"ש העליון נטען, בדומה לטענה במקרה דנן, כי "עונש המאסר מחטיא את מטרתו וכי מסגרת טיפולית ראויה ונכונה יותר". עוד נטען כי "עונש המאסר בפועל שהושת עליו קרוב לתקרת העונש שניתן לרצותו בעבודות שירות ומשכך יש בעובדה זו כדי לקפחו".

בדחותו את הבקשה, קבע בית המשפט העליון כדלקמן:

"אני סבור כי הפגיעה בקטינים כתוצאה מביצוע עבירות אלה עלולה להתבטא במישורים שונים. חשיפת קטינות וקטינים לתכנים מיניים ופורנוגרפיים עלולה לצלק את נפשם, לעוות את תפיסותיהם באשר למיניות תקינה, ולפגוע בחינוך מיני בריא. יש לברך את הנאשם על ההליך הטיפולי שהחל, אך כידוע, אין בכוחם של שיקולי שיקום כדי לאיין את שיקולי הגמול וההרתעה ולפוטרו מריצוי עונש מאסר מאחורי סורג ובריח".

יוער, כי המעשים בהם הורשע הנאשם בעניינו חמורים מאלו שנדונו בפסק הדין האמור, שכן הנאשם הורשע בכך ששוחח עם קטין, ולא עם סוכן, שיחות וידאו בעלות אופי מיני במהלכן כל אחד נגע באיבר מינו עד אשר הגיעו לפורקן במספר הזדמנויות במהלך חודשיים, זאת בנוסף להרשעתו בעבירות של מעשה מגונה שבוצעו פיזית בגוף הקטין.

ברע"פ 6122/20 פלוני נ' מ"י (22.9.20) נדון עניינו של מי שהורשע בביצוע מספר עבירות של מעשה מגונה בקטינה מתחת לגיל 14. דובר בנאשם ללא עבר פלילי, ששימש כנהג הסעות פרטי ובמסגרת תפקידו הסיע ילדים מבתי ספר. במהלך שנת הלימודים, הנאשם ליטף קטינה בת 11 ברגלה מספר פעמים ואף היה נוהג להרים את חצאיתה לשם כך. בנוסף, בעת שהיו לבדם במיניבוס, הנאשם ביקש מהקטינה לשבת לצדו ונגע בה בחזה ובבטן מתחת לבגדיה,

הקטינה רעדה וביקשה שיאסוף את יתר הילדים והוא חדל ממעשיו. בהזדמנות נוספת, הנאשם התיישב לצד המתלוננת במיניבוס ונגע בה בחזה מתחת לבגדיה, לקח את ידה והניח אותה על איבר מינו. המתלוננת משכה את ידה והנאשם ביקש שלא תספר על שארע. לאחר מכן, הנאשם נגע בבטן המתלוננת מתחת לבגדיה, אשר בתגובה צעקה "די!" עד שחדל ממעשיו. מסוכנותו המינית של אותו נאשם הוערכה כנמוכה ושירות המבחן המליץ להעמידו בצו מבחן למשך שנה, בשים לב לכך ששולב בהליך טיפולי. בית המשפט קמא גזר על הנאשם 8 חודשי מאסר בפועל.

בית המשפט המחוזי אימץ את קביעת בית משפט השלום, לפיה עקרון ההלימה אינו מאפשר ריצוי עונש המאסר בדרך של עבודות שירות, ועמד על חומרת מעשי הנאשם ועל העונשים הקבועים בצד המעשים בהם הורשע.

בית המשפט העליון קבע כי העבירות בהן הורשע הנאשם, בצירוף נסיבות ביצוען, ובהן ניצול האמון שרכשו לו המתלוננת ומשפחתה וביצוע המעשים במועדים שונים, מעידים על חומרה המצדיקה ענישה במאסר מאחורי סורג ובריח ולא בדרך של עבודות שירות, זאת חרף נסיבותיו האישיות של הנאשם.

ברע"פ 2681/19 פלוני נ' מ"י (29.5.19), נדון עניינו של נאשם אשר "גלש" באתר אינטרנט לצורך שיחות ומפגשים מיניים. באותה עת, במסגרת פעילות משטרתית, "גלש" באתר שוטר שהשתמש בכינוי "הילדה הכי יפה", אשר הציג עצמו כקטינה מתחת לגיל 14. במסגרת הקשר שנוצר בין השניים הפציר הנאשם ב"ילדה" כי תשלח לו תמונות וסרטונים של איבריה המוצנעים, ואף שלח לה צילום של פלג גופו התחתון עירום, וסרטונים בהם הוא מביא עצמו לכלל פורקן מיני. עוד תואר כי הנאשם קבע להיפגש עם "הילדה" על מנת שיבצע בה מעשים מיניים, ולאחר שהמתין לה כרבע שעה במקום בו קבעו להיפגש נסע מהמקום.

בית המשפט קמא עמד על החומרה היתירה שבביצוע עבירות מין כלפי קטינים דרך רשת האינטרנט, וקבע כי מתחם העונש ההולם לעבירות בהן הורשע הנאשם נע בין 9 ל-24 חודשי מאסר בפועל. על הנאשם, נטול הרשעות קודמות, ששולב בטיפול ראשוני מיוזמתו ואשר מסוכנותו הוערכה כבינונית-גבוהה, נגזרו 10 חודשי מאסר בפועל. בית המשפט המחוזי דחה ערעור על חומרת העונש.

בית המשפט העליון דחה בקשת רשות ערעור בצינו כי **"העבירות בהן הורשע נועדו להגן על שלומם של קטינים, שלום גופם ושלום נפשם. לדידי, לנוכח התנהגותו של הנאשם כלפי מי שהוצגה בפניו כילדה אשר טרם מלאה 14 - התנהגות אשר כללה שליחת סרטונים מיניים בוטים ל"ילדה" וניסיונות לקבוע עמה פגישה בעלת אופי מיני מובהק - אין מנוס מהטלת עונש מאסר על הנאשם מאחורי סורג ובריח"**.

דומה כי הדברים נכונים, ביחס לעבירות בהן הורשע בנאשם שבפני, בדרך של קל וחומר, שכן מהות מעשי הנאשם כלפי הקטין באמצעות שיחות הווידאו ומשלוח התמונות הייתה דומה, אלא שבעניינו של הנאשם דן נוספו להם גם מעשים מגונים שבוצעו בפועל בגופו של הקטין.

בע"פ 10068/16 פלוני נ' מ"י (9.1.18) - דן ביהמ"ש העליון בערעורו של נאשם בן 78 אשר הורשע, עפ"י הודאתו, בשתי עבירות של מעשים מגונים בקטין בנסיבות אינוס. דובר בכך שהנאשם היה נשוי לסבתו של קטין בן 8. במהלך חופשה של הקטין בבית סבתו, בשתי הזדמנויות שונות, ביקש הנאשם מהקטין שיתלווה אליו למיטה, בטענות שווא שונות כמו רצונו לשחק עמו, לעסות אותו ולישון איתו. אז, הכניס המערער את ידו למכנסיו של המתלונן ונגע באיבר מינו, ליטף את ישבנו, אמר לו שהוא אוהב אותו ושאל אותו אם זה טוב לו. נגזר על הנאשם, נטול הרשעות קודמות וסב

לנכדים, עונש מאסר בפועל לתקופה של 12 חודשים, לצד מאסר על תנאי ותשלום פיצוי למתלון בסך של 100,000 ₪.

בית המשפט העליון דחה את הערעור על גזר הדין וזאת חרף מצבו הבריאותי של הנאשם, חלוף הזמן מאז מועד קרות האירועים, עברו הפלילי הנקי, אורח חייו הנורמטיבי, תרומתו של הנאשם לחברה ברבות השנים, מידת הסיכון הנמוכה יחסית שנשקפת ממנו והנזק שנגרם ועוד צפוי להיגרם לנאשם מהעונש שהושת עליו, בין היתר לנוכח גילו המתקדם.

ברע"פ 493/17 פלוני נ' מ"י (13.3.17, פורסם בנבו) - דובר בנאשם שהורשע עפ"י הודאתו בעבירה של מעשה מגונה, לפי סעיף 348(א), בנסיבות סעיף 345(א)(3) לחוק העונשין, התשל"ז-1977. במועד הרלוונטי לכתב האישום, הועסק הנאשם כאב בית בבית ספר. הנאשם ביקש מקטין, לסייע לו להעביר קרטון מסמכים לארכיון המצוי בקומה השלישית של בית הספר. לאחר שהקטין ביצע את המבוקש ממנו, הציע הנאשם לקטין להתלוות אליו לחדר הציד, הנמצא בקומה הראשונה בבית הספר, בכדי שהנאשם יתן לו פחית שתייה, בתמורה לסיוע שהעניק לו הקטין. משנכנסו הנאשם והקטין לחדר הציד, סגר הנאשם את הדלת. לאחר מכן, החדיר את ידו לחולצתו של הקטין וליטף את בטנו, בהמשך החדיר את ידו מבעד למכנסיו ותחתוניו של הקטין ונגע באיבר מינו. על הנאשם, ששולב בהליך טיפולי, ונתנה המלצה חיובית של שרות המבחן בעניינו, נגזרו 8 חודשי מאסר בפועל.

ביהמ"ש העליון דחה ערעור הנאשם על חומרת גזר הדין בקבעו כי בית המשפט אינו מחויב לאמץ את המלצות שירות המבחן, הגם שיש ליתן להן את המשקל הראוי. ראייתו של בית המשפט הינה רחבה יותר, ועליו לשקול מכלול של נסיבות ושיקולים, אשר אינם נמנים על מערכת השיקולים אשר מנחים את קצין המבחן.

ברע"פ 3448/13 סולומון נ' מ"י (22.5.13, פורסם בנבו) נדון מקרה שנסיבותיו בעלות קווי דמיון לנסיבות המקרה שבנדון.

דובר בנאשם שפגש בקטין כבן 12 בשטח בית ספר בתל אביב, ושיחק עימו כדורגל. לאחר שהסתיים המשחק, הלכו הנאשם והמתלון לאיזור חדר התיאטרון של בית הספר. הנאשם פנה למתלון, ואמר לו להוריד את מכנסיו. המתלון הוריד את מכנסיו, אך לא את התחתונים, ולאחר מכן שב ולבש אותם. הנאשם חשף את איבר מינו בפני המתלון, ביקש מן המתלון להסתכל עליו ואף שפשף את איבר מינו באמצעות ידו למשך מספר רגעים. כמו כן, הנאשם שאל את המתלון האם הוא מאונן, ומשהשיב המתלון בשלילה, אמר לו הנאשם "בוא בוא, אני מאונן לך". או אז ברח המתלון מהמקום, ותוך כדי בריחתו ביקש הנאשם מן המתלון שלא יספר לאיש על שהתרחש.

על הנאשם, שמסוכנותו הוגדרה כגבוהה, וששרות המבחן נמנע מהמלצה טיפולית לגביו, הושתה שנת מאסר בפועל. ביהמ"ש המחוזי וביהמ"ש העליון דחו ערעורי הנאשם על חומרת גזר הדין.

אציין, כי בענייננו, בניגוד למקרה דנן, אין מדובר במקרה בודד, אלא במספר הזדמנויות במהלכן ליקק הנאשם את איבר מינו של המתלון ונגע בו, תוך שנגע בו זמנית באיבר מינו שלו, כך שנסיבות ביצוע העבירה במקרה דנן חמורות מאלו שנדונו בפסק הדין האמור.

13. לאחר ששקלתי את מכלול הנסיבות הקשורות למעשי העבירה ולמידת אשמו של הנאשם, לרבות

הערך החברתי שנפגע מביצוע העבירה ומידת הפגיעה בערך המוגן, בדגש על טיבם הנמשך של המעשים המצויים ברף חומרה גבוה ועל פער הגילאים בין הנאשם לקטין, ולאחר שנתתי דעתי למדיניות הענישה הרווחת, אני קובעת כי מתחם העונש ההולם נע בין 20-40 חודשי מאסר לצד ענישה נלווית.

14. לא מצאתי כי שיקולי שיקומו של הנאשם מצדיקים סטייה ממתחם העונש ההולם עד כדי הימנעות מהשתתפות עונש של מאסר בפועל אם כי יש בהם כדי להוביל למיתון עונש המאסר.

העיקרון המנחה בגזירת הדין הנו עיקרון ההלימה. סטייה מעקרון זה תוך מתן הבכורה לשיקולי השיקום מסורה לשקול דעת ביהמ"ש, אשר אמור לאזן בין היבטי החומרה המתחייבים מעיקרון ההלימה לבין שיקולי השיקום.

במקרה דנן, עסקינן בסדרה מגוונת ונמשכת של מעשים מגונים בקטין בן 13, אשר חלקם בוצעו תוך שימוש באמצעים טכנולוגיים וחלקם בוצעו תוך מגע פיזי באיבר מינו של הקטין, בדרך של ליקוק ומגע ע"י ידי הנאשם, הכל תוך ניצול גילו הצעיר של הקטין, תמימותו והקרבה שנוצרה בינו לבין הנאשם, המבוגר ממנו בשמונה שנים.

אכן, הנאשם שולב ביום 27.10.20 בטיפול פרטני אחת לשבוע במכון "ארגמן" ובחודש יוני 2021 השתלב בטיפול קבוצתי ייעודי, זאת תוך שיתוף פעולה מלא והבעת נכונות להמשיך בטיפול. התרשמות שרות המבחן הנה כי הנאשם מביע חרטה על מעשיו, כי הוא מגויס לטיפול וכי הוא מפיק תועלת מן הטיפול. עוד צוין, כי קיימת תמיכה מבני המשפחה, באופן המגדיל את סיכויי ההליך השיקומי. בהמשך לכך, המלצת שרות המבחן היא כי יוטל על הנאשם עונש של עבודות שרות בצירוף תוכנית לשיקום מונע במסגרת צו מבחן למשך שנתיים.

לצד זאת, לא ניתן להתעלם מן העובדה שחרף חודשים של טיפול, מסוכנותו המינית של הנאשם עדיין מוערכת כ"בינונית גבוהה", הוא בעל משיכה מינית הבופילית, כאשר התקדמותו בהליך הטיפול הנה איטית נוכח קשייו הקוגניטיביים והרגשיים.

יתרה מכך, בהערכת המסוכנות הוגדר הנאשם כעבריין מין רצידיוויסט אשר גם לאחר שנפתח נגדו בעבר הליך פלילי בגין עבירת מין, חזר לבצע עבירות מין. מן התסקירים עולה כי בהיות הנאשם כבן 15, ..., בחלוף כחצי שנה פגע מינית בקטין בן 7. בעקבות כך, שולב הנאשם למשך תקופה ממושכת בקבוצה טיפולית לנערים פוגעים מינית והתרשמות שרות המבחן בזמנו הייתה כי הנאשם שיתף פעולה באופן מלא ונתרם מן הטיפול. התרשמותו החיובית של שרות המבחן בשעתו הובילה לסגירת התיק ללא הגשת כתב אישום נגד הנאשם.

חרף שנות הטיפול שעבר הנאשם והתרשמות שרות המבחן שהוא נתרם מאותו טיפול, ביצע הנאשם את העבירות מושא התיק שבנדון. הנאשם היום בוגר יותר בגילו, ברם לא ראיתי בתסקירי שרות המבחן התייחסות לשאלה מדוע סבור השרות כי בפעם הזו, בניגוד לפעם הקודמת, יש בסיס איתן יותר לאופטימיות לפיה הנאשם ישתקם ולא ישוב לסורו. סבורני, כי העובדה שהנאשם שולב בעבר בטיפול ממושך בחסות המבחן, אשר לא צלח, חרף הערכת גורמי הטיפול כי אותו טיפול היה מועיל ותורם, מקטינה במידה מסוימת את היכולת לקבוע כי סיכויי השיקום של הנאשם במקרה זה הנם גבוהים.

קיים אינטרס ציבורי מובהק בשידור מסר חד וברור לפיו מי שפוגע מינית בקטינים יענש בחומרה וזאת נוכח הצורך בהגנה על ציבור הקטינים מפני ביצוע עבירות מין כלפיהם. הסתפקות בענישה בדמות עבודות שרות בנסיבותיו של מקרה זה פוגעת במסר האמור ואיננה עולה בקנה אחד עם עקרון הגמול וההלימה.

יש לברך על פנייתו של הנאשם להליך טיפולי ועל שיתוף הפעולה שלו עם התהליך האמור. נתתי דעתי אף לנתוניו האישיים של הנאשם, כמפורט מעלה, ולעובדה שהיה בעצמו קורבן לפגיעה.... בצעירותו, פגיעה אשר ספק אם עובדה עד תום ואשר הנאשם עדיין מתמודד עם השלכותיה. נתוני הנאשם והשתלבותו בהליך הטיפולי נותנים פתח לתקווה שהוא ישתקם ומצדיקים סטייה מסוימת לקולה ממתחם העונש ההולם. יחד עם זאת, עצמתם של סיכויי השיקום, בשים לב להליך הטיפולי הממושך אותו עבר הנאשם בעבר ללא שהשכיל למנוע ביצוע עבירות מין, לצד חומרת העבירות במקרה דנן, אינם מצדיקים סטייה מן המתחם עד כדי הימנעות מהשתתפות עונש של מאסר בפועל.

15. נוסף לשיקולי השיקום שפורטו לעיל, בקביעת עונשו של הנאשם נטלתי בחשבון לכף הזכות אף את השיקולים הבאים;

הנאשם אדם צעיר, כבן 22, רווק, אינו עובד, נטול הרשעות קודמות, אשר לקח אחריות על העבירות המיוחסות לו בכתב האישום המתוקן ללא צורך בשמיעת ראיות תוך חיסכון בזמן השיפוטי ובזמנם של עדי התביעה, בדגש על המתלונן.

הנאשם הביע חרטה על מעשיו וכן מידה של אמפטיה למתלונן.

הנאשם בעל קשיים קוגניטיביים ובעל קשיי קשב וריכוז, לאורך השנים התקשה לתפקד במסגרות באופן מיטבי, הוא בעל דימוי עצמי נמוך ובעל נטייה להתחבר עם צעירים ממנו, בחברתם מרגיש שווה ערך. הנאשם התקשה לפתח קווי אישיות מגובשים ובשלים, כאשר ברקע פגיעה ... שחוזה בעברו וקושי לגבש את זהותו המינית.

הנאשם היה עצור כחודשיים בגין התיק דנן ומאז האירועים מושא כתב האישום לא נפתחו נגדו תיקים חדשים.

16. נוכח כל האמור מעלה, אני גוזרת על הנאשם את העונשים הבאים:

א. 14 חודשי מאסר בפועל בניכוי ימי מעצרו של הנאשם, בין התאריכים 5.7.20 ועד 17.9.20.

ב. 8 חודשי מאסר על תנאי למשך 3 שנים מיום שחרורו של הנאשם ממאסרו והתנאי הוא שהנאשם לא יעבור על העבירה בה הורשע או על כל עבירת מין מסוג פשע.

ג. פיצוי לקטין בגובה של 5,000 ₪. הפיצוי יופקד בקופת ביהמ"ש עד ליום 15.1.22 ויועבר לקטין לפי פרטים שתמסור המאשימה.

המזכירות תעביר עותק ההחלטה לשרות המבחן וכן למרכז לגביית קנסות.

זכות ערעור תוך 45 יום לביהמ"ש המחוזי מרכז.

ניתנה והודעה היום ז' חשוון תשפ"ב, 13/10/2021 במעמד הנוכחים.

הדס רוזנברג שיינרט, שופטת

הסגור:

נבקש עיכוב ביצוע יחד עם זה, נשקול בכובד ראש הגשת ערעור וגם כדי שהוא יוכל להיערך אם יוחלט שהוא יתייצב לריצוי עונשו.

הערבויות המשמעותיות שבתיק אפשר להשאיר על כן עד להתייבבות למאסר.

התובע:

אין התנגדות. מבקשים שהמשך התנאי שחרור ישארו בעינם.

החלטה

על מנת לאפשר להגנה שקילת הגשת ערעור על גזר הדין או היערכות לכניסה למאסר בפועל לאחר מיון מוקדם, מעכבת ביצוע עונש המאסר עד ליום 24.11.21.

בהעדר החלטה אחרת מטעם ערכאת הערעור יתייצב הנאשם לריצוי עונשו בתאריך 24.11.21 עד השעה 10:00 במזכירות בימ"ש השלום בנתניה או בכל מקום אחר עליו יורה שב"ס לאחר מיון מוקדם.

למען הסר ספק מובהר כי תנאי השחרור שנקבעו בעניינו של הנאשם עומדים בעינם עד להתייבבותו לריצוי עונשו.

ניתנה והודעה היום ז' חשוון תשפ"ב, 13/10/2021 במעמד הנוכחים.

הדס רוזנברג שיינרט, שופטת

הוקלד על ידי אורית זיתוני